

Mestersége kémiatanár – Miklós Endréné

Bemutakozás

Kaposmérőben születtem, egyszerű, dolgozó, tisztességes családban nevelkedtem. Általános iskolába is itt jártam, magyar nyelv és irodalomból és biológiából voltam kiemelkedő, de a többi tárgyból a jeles. Középiskolás éveimet a Kaposvári Táncsics Mihály Gimnáziumban végeztem, ahol szintén a magam fegyelmezett, kitartó és minden órára készülő tempójában osztályelső lettem. Ebben az iskolában tanítok, ide jöttem vissza, nekem ez diktálta a színvonalat. Apósom, anyósom is itt tanítottak, férjem mögöttem ült az osztályteremben, gyermekeim itt végeztek. Osztályteremünk lett később tanárként a tantermem..., mint a mesében, ugye? Szóvá is teszem mindig, aki a helyemen ül, igyekezzon.

Az ELTE TTK-n végeztem 1980-ban biológia-kémia szakon, azóta egyszer sem tudtam eldönteni, melyik tárgy áll közelebb a szívemhez. Próbáltam elérni, hogy mindegyiket kb. azonos óraszámban taníthassam, sikerült is. A H-atomtól a társadalmak szerveződéséig visz az út a két tantárgy vonalán, gyönyörű. Sokszor kezdek is úgy órát, most vegyétek elő a zsebkendőt, sírni fogunk a gyönyörűségtől... Mosolyognak, aztán hevülnek. Nagyon szeretek tanítani!

Általános iskolában tanuló párom volt, minden délután jött hozzánk, feladatunk volt, hogy a leckét együtt készítsük el, élveztem. Talán itt dőlt el? Szerettük tanárainkat, feltekintettünk rájuk, példaképek voltak. Talán én is szerettem volna egy ilyen szerepet? Édesapám orvosnak szánt, de engednie kellett. Azt kérte, soha ne panaszkodjak majd. Negyven éve nem él, de azóta sem panaszkodtam, se diákra, se vezetésre, se fizetésre. Jó döntés volt.

Volt-e az életében tanárpéldakép, aki nagy hatással volt önre?

Több példakép tanárom közül dr. Kontra József tanár urat említeném meg, aki csendes, humoros, humánus személyiségevel, bizalmával önkéntelenül is sodort a kémia irányába.

Versenyekre küldött, ahol mindig jól szerepeltem, ez a visszacsatolás megerősítette az önbizalmamat, a számolásokat értettem, a kísérleteket élveztem, az anyagra rácsodálkoztam. Legkevesebbet kémiaórára kellett készülni, az órák elrepültek, a biológia megalapozást nyert.

Sok tanároból ötvöztem magam, több példaképem is volt, rendíthetetlen, igényes, emberséges tanárok.

Ön szerint milyen a „jó” diák?

A jó diák ismérve az én szememben a küzdeni akarás, a fejlődni akarás, a teljesséگیény. A jó diák nem szakbarbár, érdekli a művészet, a zene, a sport, a teljesség. Szórakozásigénye is kulturális indíttatású, társaiban is meglátja az értéket, érzékeny szociálisan is. Nem kell, hogy tudja magas szinten, de tisztelje a kémiát, érdeklődjön, legyen alázattal az anyag iránt. Tartsa távol magától az áltudományokat, tudja elkülöníteni a tudománytól.

Van kedvenc anyaga vagy kedvenc kísérlete? Miért éppen az?

Kedvenc kísérleteim az elektrolízisek, kristálynövekedés mikroszkóp alatt, színes komplexekkel való varázslatok.

Ha csak egyetlen (vagy néhány) kémiaórát tarthatna, arra milyen témát választana?

Ha egy kémiaórát tarthatnék, ott a H-kötés kialakulásának feltételeiről, a víz szerepéről, a bolygónkon kialakuló élet és a H-kötés kapcsolatáról beszélnek. Vagy tanulókísérleteznék komplexekkel, vagy..., vagy..., nem is tudok dönteni, egymásra épülve minden logikus és gyönyörű.

Van-e olyan pillanat vagy esemény a pályáján, amit különösen emlékezetesnek tart?

Most írhatnék sok Irinyi-döntősről, első helyezettekről, kémia OKTV-sekről, több az első tízben, többek elsők, diákolimpikon diákjaimról mindkét tárgyban, mégis a legemlékezetesebb, bár nem rég történt, a lányom átvette a szertárat tőlem, a tantermet, ez is mint a mesében, ugye? Ő volt, aki a Rátz Tanár Úr Életműdíj átadásakor a diákok nevében beszélt rólam, tanítottam ugyanis. Kegyelmi dolog.

Hogyan látja a kémiaoktatás jelenlegi helyzetét?

Mintha visszaesett volna a szakmódszertan, a kísérletezések. Rózsahegy Márta és Wajand Judit oly sok mindent kidolgoztak, tanáraink voltak, a díjátadón személyesen gratuláltak, felejthetetlen volt. A régen felépített tananyag széthullott, az óraszám lecsökkent. Az ismeret sem maradt meg, nemhogy az élménynyújtás. Sok kísérlet kell 7., 8., 9., 10. osztályban, nemcsak az érettségi B tételeire készülés.

Mivel foglalkozik legszívesebben, amikor éppen nem dolgozik? Mit osztana meg a munkáján kívüli életéből?

Hat unokámmal való időtöltés, kertészkedés, túrázás, koncertek, utazgatás, olvasás, kötés, bábvarrás, sütés-főzés.

Mit tanácsolna a kezdő tanároknak, vagy azoknak, akik tanári pályára készülnek?

A tantárgy: tudomány esszenciája szeretetben oldva. A nevelni szavunk pedig a növelniből származik. A szakmai tudás a minimum, a többi személyiség dolga is. Ha példaképekké válnak, még a kémiát is közelebb vihetik a diákjaikhoz. Az ókori görög mondást vegyék figyelembe: „Ami szép, az nehéz.”